

BUNT LUDU I CZTERDZIEŚCI LAT NA PUSTYNI

dopasuj wyrazy do tekstu

Wtedy wzburzył się cały zbór i podniósł swój głos, i płakał lud tej nocy. I szemrali wszyscy izraelscy przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi. I mówił cały zbór do nich: Obyśmy byli pomarli w Egipcie albo na tej pustyni obyśmy pomarli! Po cóż Pan prowadzi nas do tej ziemi? Abyśmy padli od? Aby nasze żony i dzieci stały się łupem? Czy nie lepiej nam wrócić do Egiptu? I mówili jeden do drugiego: Obierzmy sobie wodza i wróćmy do Egiptu!

A Mojżesz i Aaron padli na twarz przed całym zboru synów izraelskich. A Jozue, syn Nuna, i Kaleb, syn Jefunnego, spośród tych, którzy zbadali tę ziemię, rozdarli swoje szaty i rzekli do całego zboru izraelskiego: Ziemia, przez którą przeszliśmy, aby ją zbadać, jest ziemią bardzo, bardzo dobrą. Jeżeli Pan ma w nas, to wprowadzi nas do tej ziemi i da nam tę ziemię, która opływa w mleko i miód, tylko nie buntujcie się przeciwko Panu. Nie lękajcie się ludu tej ziemi, będą oni naszym pokarmem; odeszła od nich ich osłona, a Pan jest z nami. Nie bójcie się ich!

A gdy cały zbór zamierzał ich ukamienować, chwała Pana ukazała się w Namiocie wszystkim synom izraelskim. Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Jak długo znieważać mnie będzie ten lud? Jak długo nie będą mi wierzyć mimo wszystkich znaków, które wśród nich uczyniłem? Wytracę ich zarazą i wygubię ich, a ciebie uczynię ludem większym i od nich. Lecz Mojżesz rzekł do Pana: Egipcjanie usłyszą o tym, że spośród nich wywiodłeś mocą swoją ten lud, I powiedzą to tej ziemi. Oni też już słyszeli, że Ty, Panie, jesteś wśród ludu tego, że oko w oko im się ukazujesz, Ty, Panie, i że twój obłok stoi nad nimi, i że w słupie obłocznym krocysz przed nimi w dzień, a w słupie w nocy. Jeżeli tedy zabijesz ten lud jak jednego męża, to narody, które słyszały wieść o tobie, będą mówić: Ponieważ nie mógł Pan wprowadzić ludu tego do ziemi, którą im poprzysiągł, zabił ich na pustyni. Niechże więc teraz wielką okaże się moc Pana mojego, jak rzekłeś, mówiąc: Pan nierychły do gniewu i bardzo łaskawy przebacza winę i, choć nie pozostawia bez kary, lecz za winę ojców nawiedza synów do trzeciego i pokolenia. Opuść przeto winę tego ludu według wielkości twojej łaski, jak już przebaczałeś ludowi temu od czasu wyjścia z Egiptu aż dotąd. I rzekł Pan: Opuściłem na twoje słowo.

Powiedz im więc: Jako żyję - mówi Pan - uczynię wam tak, jak mówiliście wobec mnie: Na tej legną wasze trupy i wszyscy zapisani spośród was, w pełnej liczbie, od roku życia wzwyż, wy, którzy szemraliście przeciwko mnie, nie do ziemi, w której poprzysiągłem was osiedlić, z wyjątkiem Kaleba, syna Jefunnego i Jozuego, syna Nuna. Lecz dzieci wasze, o których mówiliście, że staną się łupem, te wprowadzę i one posiadą ziemię, którą wy Wasze trupy zaś legną na tej pustyni. Lecz i synowie wasi będą koczowali na pustyni przez lat i poniosą karę za waszą niewierność, aż zniszczą wasze na pustyni. Ci mężowie, których Mojżesz wyprawił, aby zbadali ziemię, a po powrocie, rozpuszczając złą o ziemi sprawili, że cały zbór szemrał przeciwko niemu, Ci mężowie, którzy rozpuścili złą wieść o ziemi, pomarli, porażeni przez Pana. Tylko Jozue, syn Nuna, i Kaleb, syn Jefunnego, pozostali przy życiu z tych mężów, którzy poszli na do tej ziemi.

1. wejdziecie	2. upodobanie	3. dwudziestego	4. czwartego	5. ognia	6. pogardziliście
7. miecza	8. silniejszym	9. zgromadzeniem	10. pustyni	11. trupy	12. Zgromadzenia
13. synowie	14. występki	15. czterdzieści	16. zwiady	17. wieść	18. mieszkańcom